

РЕШЕНИЕ

№ 334

гр. Габрово, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГАБРОВО в публично заседание на осми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Боян Хр. Косев

при участието на секретаря Валентина М. Илиева
като разгледа докладваното от Боян Хр. Косев Гражданско дело №
20224210102118 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на част II, дял I ГПК.

Образувано е искова молба, вх. № 8082/16.12.2022 г., предявена от “ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ” АД, ЕИК 103533691, с адрес гр. Варна, район р-н Владислав Варненчик, Варна Тауърс – Г, бул. Владислав Варненчик № 258, срещу М. Д. А., ЕГН *****, с адрес: гр. Габрово, ул. „*****” № 2, ет. 1.

Ищецът твърди, че депозирал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК срещу ответника за сумата 496,20 лв. – главница, представляваща стойност на незаплатена електрическа енергия, доставена за периода от 01.03.2022 г. до 31.03.2022 г., съгласно издадени на 14.04.2022 г. фактури и за сумата 16,77 лв. – обезщетение за забава върху главницата за периода от падежа на всяка от фактурите до 26.08.2022 г., както и за направените по делото разноски за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение. По предявеното заявление било образувано ч.гр.дело № 1622/2022 год. по описа на РС Габрово, като била издадена заповед за изпълнение срещу ответника. която била връчена при условията на чл. 47, ал. 5 ГПК, поради което и в законоустановения едномесечен срок ищецът предявил искова молба за установяване със сила на пресъдено нещо, че е носител на правата на вземания за посочените суми.

Ищецът сочи, че е доставчик на електрическа енергия, като продава електрическа енергия на клиентите при публично известни общи условия, а М. Д. А. е потребител на такава за битови нужди за обект находящ се в гр. Габрово, ул. „*****” № 1 Б, абонаментен № 32Z460001306264Т. За периода от 01.03.2022 г. до 31.03.2022 г. е доставена енергия на стойност 496,20 лева, която не е заплатена в предвидения в Общите условия срок. Ищецът сочи, че ответникът М. Д. А. отговаря за

задълженията. Ето защо моли съда да постанови решение, с което да бъде признато за установено, че ответникът му дължи процесните суми – главница и лихви.

В срока по чл.131 ГПК от ответника, чрез назначения му особен представител е депозиран отговор на исковата молба, с който счита предявения установителен иск за основателен.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение, намира от фактическа и правна страна следното:

Страните не спорят и с определение от 04.05.2023 г. за безспорни и ненуждаещи се от доказване в отношенията им са отделени фактите, че за процесния период – 01.03.2022 г. - 31.03.2022 г. помежду им е съществувал договор за продажба на електрическа енергия, доставяна в електроснабден имот, находящ се в гр. Габрово, ул. „*****” № 1 Б, като стойността на доставената такава е възлязла на сумата 496,20 лева.

Представени са Общите условия за продажба на електрическа енергия на „Е.ОН България Продажби” АД на потребители на административните области с центрове Варна, Добрич, Шумен, Търговище, Велико Търново, Русе, Разград, Силистра и Габрово, в които са уговорени условията за продажба, начините и сроковете за заплащане на електрическа енергия за битови нужди.

С определение от 04.05.2023 г. на основание чл. 155 ГПК е обявен за служебноизвестен фактът, че общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „Енерго – Про Продажби” АД и общи условия на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на „Електроразпределение север” АД са обявени на адрес: <https://www.energo-pro.bg/bg/Obshti-usloviya-Bitovi-klienti>. В общите условия са уговорени условията за продажба, начините и сроковете за заплащане на електрическа енергия за битови нужди.

От приложеното за послужване частно гр. дело № 1622/2022 год. по описа на ГРС, се установява, че ищецът „Енерго – Про Продажби” АД се снабдил със заповед за изпълнение по чл.410 ГПК за процесните суми.

Съдът не обсъжда останалите представени доказателства по делото, с оглед отделените за безспорни в отношенията между страните факти.

По отношение на установителния иск с правна квалификация чл. 422, ал. 1 ГПК във вр. чл. 79, ал.1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 107 ЗЕ.

На първо място следва да се посочи, че предявените установителни иски са допустими, тъй като в производство по чл.410 ГПК, ищецът се е снабдил със заповед за изпълнение за посочените суми, поради което разполага с изпълнително основание. При връчване на издадената заповед при условията на чл. 47, ал. 5 ГПК, заявителят следва да предяви иск в 1-месечен срок от получаване на съобщението с указанията на съда за установяване на вземането си, който срок е спазен.

Основателността на предявения установителен иск се обуславя от осъществен фактически състав, пораждащ съдебно предявеното субективно право, включващ елементите: съществуване на търговско отношение между страните, изпълнение от страна на ищеца на задължението да достави електрическа енергия за процесния период с цена, възлизаща на претендираната стойност 496,20 лв. и неизпълнение на

задължението на ответника да заплати, като насрещна престация, паричната стойност на доставеното му благо.

Съгласно действащата за процесния период нормативна уредба на ЗЕ и в съответствие с разпоредбата на § 17 от ПЗР на ЗЕ, според която дейностите, свързани с разпределение на електрическа енергия и оперативно управление на разпределителните мрежи, се отделят юридически и организационно от снабдяването с електрическа енергия и другите дейности на електроразпределителните дружества до 31 декември 2006 г., снабдяването с електрическа енергия на битови потребители, какъвто е ответникът Киров, се извършва от дружества, различни от разпределителните дружества. В случая за територията на обл. Габрово това е дружеството „Енерго - Про Продажби" АД като „краен снабдител" по смисъла на § 28а от ДР на ЗЕ.

Именно между „крайния снабдител" и битовият потребител е сключен договор по чл. 98а от ЗЕ за продажба на електрическа енергия при публично известни общи условия, които съгласно чл.98а, ал.4 ЗЕ влизат в сила за потребителите, които купуват електрическа енергия от крайния снабдител, без изрично писмено приемане. По аргумент от чл.298, ал.1, т.1 ТЗ, следва да се има предвид, че разпоредбата на чл.98а, ал.4 ЗЕ е специална по отношение на общата, съдържаща се в ТЗ и я дерогира, което означава, че писмено съгласие на потребителя не е необходимо, за да бъде обвързан от общите условия.

Няма спор между страните, а се установява и от представените писмени доказателства, че между тях е сключен договор за продажба на електрическа енергия и че този договор е уреден от влезли в сила общи условия за продажба на електрическа енергия от „Енерго - Про Продажби" АД на потребителите, присъединени към разпределителните мрежа на територията на която „Енерго - Про Продажби" АД притежава лицензия за обществено снабдяване с електрическа енергия. Ответникът не твърди и съответно не ангажира доказателства да е предложил специални условия в предвидения 30-дневен срок, съгласно чл.98а, ал.5 ЗЕ, поради което и по отношение на правоотношението му с ответника приложими са ОУ на ответника одобрени с Решение ОУ-061/07.11.2007 г. на ДКЕВР. Общите условия са източник на права и задължения, във връзка с продажбата и потреблението на електрическа енергия, като отношенията между страните са облигационни и при проявление на принципа на равнопоставеност, тъй като никоя от страните не упражнява властнически правомощия по отношение на другата.

Съгласно ОУ – чл. 15, т.1 „Енерго - Про Продажби" АД се задължава да снабдява с електрическа енергия при условията на равнопоставеност на всеки потребител, чийто обект е разположен на територията обслужвана от „Енерго - Про Продажби" АД, като съгласно чл. 17, т.2 от ОУ потребителят се задължава да заплаща стойността на използваната в имота електрическа енергия в сроковете и по начина, определени в тези Общи условия; Също така битовият потребител заплаща на продавача стойността на консумираната електрическа енергия и дължимата сума за извършения пренос на тази енергия по разпределителната мрежа веднъж месечно, по утвърдените от ДКЕВР цена за снабдяване и цена за разпределение - чл. 26, ал.1 от ОУ. Неполучаването на фактурата не освобождава потребителя от задължението му да заплати дължимата сума в срок – чл. 26, ал. 6 от ОУ.

Извършената в периода от 01.03.2022 г. до 31.03.2022 г. доставка на електрическа енергия на притендираната стойност не е спорна, както не е спорен и факта, че ответникът не е престирал насрещно, което е достатъчно за формиране на извод за основателност на предявения главен иск.

Посочената сума е дължима от ответника ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК, по повод на което е било образувано ч. гр. дело № 1622/2022 год. по описа на РС Габрово – 26.09.2022 год. до окончателното изплащане – арг. от чл.422, ал.1 ГПК.

По отношение на акцесорния иск, с правна квалификация чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Вземането за мораторна лихва възниква от фактически състав, включващ елементите: главно парично задължение, настъпила негова изискуемост и неизпълнение на същото, като предметът на това вземане е обезщетение за вредите, които неизпълнението обективно и закономерно причинява. Вземането за лихва е акцесорно, но има известна самостоятелност спрямо главното, като провопораждащият го състав включва релевиране на неизпълнение – липса на дължимо поведение по отношение на главното задължение.

В случая, съдът прие дължимост на главно вземане в размер на 496,20 лева за цена на доставена електроенергия, което парично задължение е изискуемо.

Съгласно решение № 89 от 30.06.2010 г. по т. д. № 985/2009 г., Т. К., I Т. О. на ВКС, постановено по реда на чл. 290 ГПК и посочените в същото решение № 178/21.10.2009 г. по т. д. № 192/2009 г. и решение № 29/07.05.2009 г. по т. д. № 535/2008 г. на ВКС, ТК., представляващи уеднаквена практика за съдилищата, неизпълнението на едно парично задължение е винаги забавено, като кредиторът би могъл да търси от длъжника мораторно обезщетение. Съгласно общото правило на чл. 86, ал. 1 ЗЗД длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Когато задължението е срочно, длъжникът изпада в забава след изтичане на срока, а когато няма ден за изпълнение, длъжникът изпада в забава, когато бъде поканен от кредитора, съобразно нормата на чл. 84, ал. 2 ЗЗД.

В конкретния случай, всяко от месечни задължения е срочно, като покана от страна на кредитора „Енерго - Про Продажби" АД не е била необходима, съответно ответникът е изпаднал в забава от деня, следващ изтичане на падежа на съответната фактура.

Размерът на законната лихва е нормативно определен, на основание чл. 86 ал. 2 ЗЗД - основният лихвен процент на Българската народна банка за периода, увеличен с 10 пункта (Постановление № 426 на МС от 18.12.2014 г. за определяне размера на законната лихва по просрочени парични задължения в сила от 01.01.2015 г.), затова обезщетението за забава върху главницата от датата на падежа на всяка фактура до 26.08.2022 г., възлиза на сумата 18.25 лева, определено на основание чл. 162 ГПК и с помощта на компютърна програма, но при съобразяване на факта, че ищецът поддържа акцесорното вземане в размер на 16.77 лева, то този иск следва да бъде уважен до тази сума в приложение на диспозитивното начало в гражданския процес.

Съгласно указанията, дадени в т.12 на ТР №4/2013 г. на ОСГТК, съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл. 422, респ. чл.415, ал.1 ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени и в заповедното производство,

като съобразно изхода на спора разпреди отговорността за разносните, както в исковото, така и в заповедното производство.

При този изход на спора, право на разноси възниква за ищцовото дружество.

Ищецът е доказал извършени в заповедното производство разноси в общ размер на 75 лева, формирани от 25 лева – внесена държавна такса и 50 лева – възнаграждение за юрисконсулт, която сума, следва да му се присъди, на основание чл.78, ал.1 ГПК.

За настоящото производство на ищеца следва да бъде присъдена сумата 375 лева – разноси за исковото производство, формирани от заплатената държавна такса (25 лева), внесен депозит за особен представител (250 лева) и възнаграждение за юрисконсулт в размер на 100 лева.

Така мотивиран, СЪДЪТ,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от „Енерго - Про Продажби" АД, ЕИК 103533691, с адрес: гр. Варна, район Владислав Варненчик, Варна Тауърс – Г, бул. Владислав Варненчик № 258 срещу М. Д. А., ЕГН *****, с адрес: гр. Габрово, ул. „*****" № 2, ет. 1, обективно, кумулативно съединени икове, с правна квалификация чл. 422, ал.1 ГПК вр. чл. 79, ал.1 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД, че ответникът дължи на ищеца сума в размер на 496,20 лева (четиристотин деветдесет и шест лева и двадесет стотинки) – главница, представляваща цена за използвана и незаплатена електроенергия за абонаментен № 32Z460001306264T за периода от 01.03.2022 г. до 31.03.2022 г., съгласно издадени на 14.04.2022 г. фактури, в недвижим имот, находящ се в гр. Габрово, ул. „*****" № 1 Б, заедно със законната лихва за забава, считано от подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 26.09.2022 г. до изплащане на вземането, както и сумата 16,77 лева (шестнадесет лева и седемдесет и седем стотинки) - обезщетение за забава върху главницата за периода от датата, следваща падежа на всяка от фактурите до 26.08.2022 г., за които суми в производството по ч. гр. д. № 1622/2022 год. по описа на РС Габрово, е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК.

ОСЪЖДА М. Д. А., ЕГН *****, с адрес: гр. Габрово, ул. „*****" № 2, ет. 1 да заплати на „Енерго - Про Продажби" АД, ЕИК 103533691, с адрес: гр. Варна, район Владислав Варненчик, Варна Тауърс – Г, бул. Владислав Варненчик № 258, на основание чл. 78, ал.1 ГПК, сумата 375 лева (триста седемдесет и пет лева) - разноси за исковото производство и сумата 75 лева (седемдесет и пет) лева - разноси за заповедното производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Габрово в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Габрово: _____